

สมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้

Academic Management Competencies of Administrators in Princess Chulabhorn's Colleges in the South of Thailand

กัญญณ์พัชร์ เพิ่มพูล^{1*}, ประภาศ ปานเจียง² และยรรยง คชรัตน์³

Kannapat Permpool^{1*}, Prapas Panjeang² and YanYong Cojcharat³

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท, หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

¹ Graduate student, Department of Master of Education Degree, Faculty of Educational Administration, Hadyai University.

² คณบดีคณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

² Dean of Faculty of Education and Liberal Arts, Hadyai University.

³ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริหาร, รักษาการผู้อำนวยการสำนักทรัพยากรมนุษย์, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

³ Assistant to the President for Administration Acting Director of Human Resources, Hadyai University.

* Corresponding author, E-mail: ssmhai@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับชั้นที่สอน ประสบการณ์การสอน สถานศึกษาที่สังกัด และเพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ กลุ่มตัวอย่างคือ ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ ปีการศึกษา 2560 กำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างแบบโควต้าโรงเรียนละ 50 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 150 คน และแบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิโรงเรียนละ 2 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 6 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีค่าความเชื่อมั่น 0.97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. สมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ ตามความคิดเห็นของครู ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ ด้านบริหารจัดการการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ และด้านนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

2. การเปรียบเทียบสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ ตามความคิดเห็นของครู ที่มีเพศ ระดับการศึกษา ช่วงชั้นที่สอน และประสบการณ์ในการสอนต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนครูที่มีอายุ และสถานศึกษาที่สังกัดต่างกัน มีความคิดเห็นโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตามลำดับ

3. แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ ประกอบด้วย

3.1 ด้านบริหารจัดการการเรียนรู้ ผู้บริหารสถานศึกษาควรต้องเป็น ผู้รู้ เรื่องหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ภายในโรงเรียน ผู้ตื่น การตื่นตัวในการศึกษาหาความรู้ การพัฒนาตนเองให้มีความรู้ใหม่มา กำหนดวิธีการพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติหน้าที่ และแบ่งปันความรู้ให้ครูอย่างต่อเนื่อง และผู้เบิกบาน ในการส่งเสริมการทำงานเป็นทีมของบุคลากรและครู โดยผู้บริหารเป็นผู้ให้บริการที่ดีที่สุดและเป็นต้นแบบในการให้บริการความรู้ ทักษะวิชาชีพและบุคลิกภาพ

3.2 ด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาควรต้องเข้าใจเหตุผลในการพัฒนาหลักสูตรและต้องมียุทธศาสตร์สำคัญ คือ ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ สารระการการเรียนรู้แกนกลาง มาตรฐานและตัวชี้วัด 8 กลุ่มสาระ ข้อมูลส่วนต้นของหลักสูตร ได้แก่ วิสัยทัศน์ พันธกิจ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ สมรรถนะสำคัญ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ข้อมูลการจัดการเรียนรู้ และการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร

3.3 ด้านนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาควรต้องสร้างระบบคุณภาพในการดำเนินการ คือ แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารวิชาการ (ผู้บริหาร ฝ่ายวิชาการ และหัวหน้ากลุ่มสาระ) การจัดทำคำสั่งมอบหมายปฏิบัติหน้าที่บริหารกลุ่มสาระและการจัดการเรียนรู้รายบุคคล มีการจัดคาบประชุมคณะกรรมการบริหารวิชาการ และประชุมกลุ่มสาระการเรียนรู้ในสัปดาห์ โดยกำหนดรูปแบบเอกสารรายงานผลการปฏิบัติงาน รายงานการประชุม มีหัวหน้ากลุ่มรายงานผลการประชุม ครู รายงานผลการปฏิบัติงาน รองวิชาการและคณะกรรมการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผู้อำนวยการ อีกทั้งผู้บริหารสถานศึกษา ให้การสนับสนุนแก้ไขปัญหา หรือตามบันทึกข้อเสนอแนะและส่งเสริมสนับสนุน แก้ปัญหาตามข้อค้นพบ ตลอดจนผู้บริหารและหัวหน้ากลุ่มสาระสรุปผลงานรายงานผลต่อสาธารณชน ประจำปี

3.4 ด้านส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ การวิจัยประเมินผลเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ควรต้องมีข้อมูลที่มีความเชื่อมั่นในการส่งเสริมสนับสนุนทรัพยากรและงบประมาณ เพื่อแก้ไขหรือพัฒนาให้ตรงกับข้อค้นพบสำคัญนั้น ๆ มีแนวทางดำเนินการ คือ แนวทางที่ 1 พัฒนาแผนกลยุทธ์พัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยออกคำสั่งมอบหมายกลุ่มงานที่รับผิดชอบ มีการจัดทำแผนงาน โครงการวิจัยพัฒนาและแก้ไขปัญหา ตลอดจนดำเนินการวิจัยและเขียนรายงานผลนำเสนอแนวทางที่ 2 การวิจัยประเมินผลและแก้ไขปัญหาผู้เรียน (วิจัยชั้นเรียน) ครูปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งโรงเรียน (การเรียนรู้ดูแลช่วยเหลือนักเรียนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้)พร้อมกับค้นหานักเรียนที่ต้องการได้รับความช่วยเหลือด้านการเรียนรู้ อีกทั้งออกแบบพัฒนา นวัตกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ และนำนวัตกรรมไปใช้กับกลุ่มนักเรียน ตลอดจนวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลให้ผู้บริหารทราบ

คำสำคัญ: สมรรถนะการบริหารงานวิชาการ, โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้

Abstract

This research aimed to study and compared the teacher's view in academic management competencies of administrators in Princess Chulabhorn's College of Southern Thailand. The study was categorized by sex, age, education level, teaching level, teaching experience and colleges. Moreover, the assessments will be used to examine developmental approach of Princess Chulabhorn's Colleges in the South of Thailand. Quota sampling was 50 teachers per school have 150 teachers. And interviews luminaries 6 people during academic year 2017. Survey forms was used as data collection in scale system made by the researcher. The survey results showed reliability of 0.97 in analyzing percentage, mean, standard deviation, t-test, one-way ANOVA, Scheffe's method, and content analysis.

The results were found that:

1. According to the survey, the teachers believe that the academic management competencies of administrators in Princess Chulabhorn's Colleges in the South of Thailand is at a high level and in individual section which includes learning management, curriculum development, Learning management supervision in school, respectively.

2. The comparison of academic management competencies of administrators in Princess Chulabhorn's Colleges in the South of Thailand in classified by sex, education level, teaching level, and teaching experience showed similar results. Thus, these teachers at Princess Chulabhorn's Colleges in the South of Thailand have the same view in terms of performance of the administrators. However, in the different age and different colleges showed significant different views at the alpha scale of .01.

3. The developmental approach in academic management competencies of administrators in Princess Chulabhorn's Colleges in the South of Thailand includes:

3.1 Administrators: As an education manager, one must have vast knowledge in school curriculum and educational management. He or she must also be an enthusiastic learner with an initiative for continuing education and self-improvement to enhance the quality and the efficiency in his duty performance. It is also essential that management is an extrovert who continuously sharing his knowledge and promote teamwork. To be a good manager, must lead by example in every aspect including life skill and characters.

3.2 Curriculum Development: Administrators should be comprehensive understanding of the curriculum with all the essential knowledge.

3.3 Educational Supervision: Quality system for action is appoint academic management committee ; administrators, academic department, subject branch chief.

3.4 Research for Development: Developmental research department must contain credible information supporting funding and resources in order to resolve or improve varies matters. First, improve teaching technique and teaching quality by giving

group research assignments. The purpose is to research methods in improving and problem solving.

Keywords: Academic Management Competencies, Princess Chulabhorn's Colleges in the South of Thailand

บทนำ

การศึกษาเป็นกระบวนการที่สามารถสร้างและพัฒนาคนให้มีความรู้ ความสามารถในทุกด้านอย่างต่อเนื่องและตลอดชีวิต ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ ในขณะที่เดียวกันต้องสามารถร่วมมือกันในการพัฒนาประเทศให้แข่งขันกับนานาประเทศในสังคมโลกได้อย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ดำรงเอกลักษณ์ และคุณค่าของความเป็นไทยไว้ มุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และส่งเสริมสิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ เคารพกฎหมาย ความเสมอภาคและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ โดยได้รับการศึกษาที่ดีและมีคุณภาพ (วิระวัฒน์ อุทัยรัตน์, 2547, น.3)

หัวใจหลักในการบริหารสถานศึกษาคือ งานวิชาการ ซึ่งมีความสำคัญและเป็นงานหลักของสถานศึกษา สมิธ และคณะ (Smith; et al, 1961, อ้างถึงใน ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2544, น.14) ได้เสนอแนะการใช้เวลาในการบริหาร และการให้ความสำคัญของงานในสถานศึกษา โดยแยกงานออกเป็น 7 ประเภท ได้แก่ งานบริหารวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 40 งานบริหารบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 20 งานบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษาคิดเป็นร้อยละ 20 งานบริหารการเงิน งานบริหารอาคารสถานที่ งานบริหารความสัมพันธ์กับชุมชน และงานบริหารทั่วไป คิดเป็นงานบริหารละร้อยละ 5

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2549, น.19) ได้กำหนดสมรรถนะการบริหารด้านวิชาการ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริหารจัดการการเรียนรู้ด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา และด้านส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ (สำนักงานการศึกษา, 2551, น.34) การบริหารงานวิชาการให้ประสบผลสำเร็จจะต้องมีการวางแผนงาน โดยการสร้างความตระหนักศึกษาวิเคราะห์ สภาพปัจจุบันปัญหา ความต้องการกำหนดขอบข่ายภารกิจงาน การจัดทำแผนงาน วิชาการนำแผนไปปฏิบัติ ประเมินผลวิเคราะห์ผลจากการประเมินและพัฒนางานวิชาการ การสร้างความตระหนักศึกษาวิเคราะห์ ความต้องการวางแผนและดำเนินการจัดการเรียนการสอนจัดทำแผนการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตลอดจนประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษา

ผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นผู้มีความสำคัญในการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษา ภายใต้กฎหมาย ระเบียบปฏิบัติที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก เพื่อให้การนำนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไปสู่การปฏิบัติที่ประสบผลสำเร็จ ผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นผู้ที่มีสมรรถนะในการบริหารจัดการที่รอบรู้ เชี่ยวชาญ ลักษณะการบริหารงานต้องปรับให้สอดคล้องกับบริบทขององค์กรที่เปลี่ยนไป โดยต้องเป็นผู้มีความเป็นผู้นำสูง มีความรอบรู้ สามารถช่วยเหลือแนะนำ และเป็นที่ปรึกษาให้แก่ผู้ร่วมงานได้ ภิญญา สารธ (2547, น.247) ได้กล่าวว่า ปัจจัยของผู้บริหารการศึกษาในสังคมประชาธิปไตย ควรมีความรู้ทางด้านวิชาการ ต้องมีพฤติกรรมการบริหารแบบประชาธิปไตย ระบบการบริหารจะมีความมุ่งหมายที่ก่อให้เกิดความร่วมมือช่วยเหลือกันทุก ๆ ฝ่าย ดำเนินการจัดการศึกษาแก่เด็ก เยาวชน ให้มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ผู้บริหาร ควรทำหน้าที่เป็นสัญลักษณ์ขององค์กร เป็น

ผู้นำในองค์กร มีหน้าที่แนะนำ สั่งสอนบุคลากร ร่วมเป็นกำลังใจให้ลูกน้อง ริเริ่ม ปรับปรุงและพัฒนาองค์กร ตลอดจนสามารถตัดสินใจและแก้ปัญหาได้

การจัดการศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย สตูล เป็นโรงเรียนที่เน้นความสามารถพิเศษทางด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ แต่จากผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปีการศึกษา 2556-2559 แสดงให้เห็นว่าคะแนนในวิชา คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ต่ำกว่ารายวิชาอื่น ๆ และไม่บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ของโรงเรียน ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก็เป็นส่วนหนึ่งในการบริหารวิชาการ และเป็นเครื่องชี้ความสำเร็จ และความสามารถของผู้บริหาร จึงถือว่าเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งที่ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และผู้เกี่ยวข้องจะต้องรับรู้เรื่องราวและมีความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารวิชาการในโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค เพื่อนำไปพัฒนาในสถานศึกษาได้ ตรงตามเป้าหมายและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16, 2561 น.13)

จากสภาพและปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยสนใจศึกษาสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ เพื่อจะได้นำไปเป็นข้อมูลให้กับผู้บริหารสถานศึกษาได้เป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนา และใช้บริหารวิชาการอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ซึ่งถือเป็นเป้าหมายสำคัญของการจัดการศึกษา และเพื่อนำผลการศึกษาไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริหารจัดการการเรียนรู้ ด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา และด้านส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับที่สอน ประสบการณ์การสอน และสถานศึกษาที่สังกัด
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะ

สมรรถนะตามแนวคิดของแมคเคลแลนด์ (McClelland) มี 5 ส่วน คือ 1. ความรู้ (Knowledge) คือ ความรู้เฉพาะในเรื่องที่ต้องรู้เป็นความรู้ที่เป็นสาระสำคัญ เช่น ความรู้ด้านเครื่องยนต์ 2. ทักษะ (Skill) คือสิ่งที่ต้องการให้ทำได้อย่างมีประสิทธิภาพเช่นทักษะทางคอมพิวเตอร์ทักษะทางการถ่ายทอดความรู้เป็นต้นทักษะที่เกิดได้นั้นมาจากพื้นฐานทางความรู้และสามารถปฏิบัติได้อย่างแคล่วคล่องว่องไว 3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (Self-Concept) คือเจตคติค่านิยมและความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของตนหรือสิ่งที่บุคคลเชื่อว่าตนเองเป็นเช่นความมั่นใจในตนเอง เป็นต้น 4. บุคลิกลักษณะประจำตัวของบุคคล (Traits) เป็นสิ่งที่อธิบายถึงบุคคลนั้นเช่น คนที่หน้าเชื่อถือและไว้วางใจได้หรือมีลักษณะเป็นผู้นำ เป็นต้น 5. แรงจูงใจเจตคติ (Motive/Attitude) เป็นแรงจูงใจหรือแรงขับภายในซึ่งทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่มุ่งไปสู่เป้าหมายหรือมุ่งสู่ความสำเร็จ เป็นต้น

การบริหารงานวิชาการให้ประสบผลสำเร็จจะต้องมีการวางแผนงานวิชาการ โดยมีการดำเนินงาน (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2549, น.19) ดังต่อไปนี้ 1. การบริหารจัดการการเรียนรู้ ได้แก่ สร้างความตระหนัก ศึกษา วิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหาความต้องการกำหนดขอบข่าย ภารกิจ การจัดทำแผนงาน วิชาการนำแผนไปปฏิบัติ ประเมินผลวิเคราะห์ผลจากการประเมินและพัฒนางานวิชาการ 2. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ได้แก่ สร้างความตระหนัก ศึกษา วิเคราะห์สภาพปัจจุบันปัญหา ความต้องการวางแผนและดำเนินการจัดการเรียนการสอน จัดทำแผนการเรียนรู้การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดการสื่อและนวัตกรรมเทคโนโลยีและแหล่งการเรียนรู้ การส่งเสริมงานวิจัยเพื่อพัฒนา การพัฒนาการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระ การจัดกิจกรรมพัฒนาห้องสมุดห้องปฏิบัติการให้เอื้อต่อการ เรียน ส่งเสริมการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศของนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษและช่วยเหลือนักเรียนด้อยโอกาส 3. นิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา ได้แก่ สร้างความตระหนัก ศึกษา วิเคราะห์สภาพปัจจุบัน มีระบบการนิเทศอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง การวางแผนและการประเมินผลการนิเทศการศึกษา การพัฒนาบุคลากรระหว่างการปฏิบัติงาน การติดตาม แนะนำ และช่วยเหลือผู้ปฏิบัติงานในทุกด้าน 4. ส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ สร้างความตระหนักศึกษาวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน การวางแผน นโยบายส่งเสริม ประสานการวิจัย การพัฒนาและการใช้ รวมทั้งการประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพของการผลิตและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การวิจัยที่พัฒนาการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา การวิจัยในชั้นเรียน

กรอบแนวคิดที่ใช้การวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย

1. เพศ

- ชาย
- หญิง

2. อายุ

- ต่ำกว่า 35 ปี
- 35 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

- ปริญญาตรี
- สูงกว่าปริญญาตรี

4. ระดับชั้นที่สอน

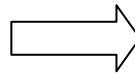
- ระดับชั้นที่ 1 (ม.1 – ม.3)
- ระดับชั้นที่ 2 (ม.4 – ม.6)

5. ประสบการณ์การสอน

- 1 - 5 ปี
- 6 -10 ปี
- 11 ปีขึ้นไป

6. สถานศึกษาที่สังกัด

- โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย สตูล
- โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ตรัง
- โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย นครศรีธรรมราช

ตัวแปรตาม

ระดับสมรรถนะในการบริหารงานวิชาการ

1. ด้านบริหารจัดการการเรียนรู้
2. ด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
3. ด้านนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา
4. ด้านส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1. การวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณครั้งนี้ ได้แก่ ครูในโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ ปีการศึกษา 2560 จำนวน 290 คน ได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบโควต้า โรงเรียนละ 50 คน รวมทั้งสิ้น 150 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย และการหยิบลากแบบไม่ใส่คืน

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ

กลุ่มตัวอย่างในวิจัยเชิงคุณภาพ คือ ผู้ทรงคุณวุฒิในโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ แบบโควต้า โรงเรียนละ 2 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับชั้นที่สอน ประสบการณ์การสอน และสถานศึกษาที่สังกัด

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับสมรรถนะในการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ ตามกรอบของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2549, น. 27) สมรรถนะทั้ง 4 ด้าน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสัมภาษณ์ แนวทางการพัฒนาเกี่ยวกับสมรรถนะในการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ จากผู้ทรงคุณวุฒิ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลแบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขออนุญาตแนะนำตัวจากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ ทั้ง 3 แห่ง เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการศึกษาและขออนุญาตเก็บข้อมูล และเพื่อแนะนำตัวและขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีสิทธิ์ในการให้ข้อมูลและได้รับการพิทักษ์สิทธิ์ไม่เปิดเผยข้อมูลเป็นรายบุคคล

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปส่งให้ที่สถานศึกษากลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง หลังจากส่งแบบสอบถามแล้วจะไปรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

3. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วดำเนินการวิเคราะห์ สรุปผล ตามขั้นตอนของการวิจัย

ข้อมูลแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขออนุญาตแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ ทั้ง 3 แห่ง

2. ขออนุญาตจากผู้อำนวยการโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ ทั้ง 3 แห่ง ถึงผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อแนะนำตัวและขอความร่วมมือในการสัมภาษณ์

3. ผู้วิจัยประสานงาน โดยการนัดหมาย ตารางการสัมภาษณ์

4. นัดหมายวันเวลา สถานที่ที่แน่นอนกับผู้ให้สัมภาษณ์อีกครั้ง
5. ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ จำนวน 6 ท่าน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลเชิงปริมาณ

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมด มาตรวจสอบความสมบูรณ์ครบถ้วนของคำตอบในแบบสอบถามแต่ละชุด นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มาวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์

2. แบบสอบถาม ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับชั้นที่สอน ประสบการณ์การสอน และสถานศึกษาที่สังกัด วิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ (Percentage)

3. แบบสอบถาม ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครูผู้สอนต่อสมรรถนะในการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ วิเคราะห์ โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วแปลความหมายโดยเทียบกับเกณฑ์สัมบูรณ์ (Absolute Criteria)

4. วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนต่อสมรรถนะในการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ จำแนกตามตัวแปรเพศ อายุ ระดับการศึกษา และระดับชั้นที่สอน โดยใช้การทดสอบที (t-test) แบบกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระจากกัน (Independent Samples)

5. วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนต่อสมรรถนะในการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ จำแนกตามประสบการณ์การสอน และสถานศึกษาที่สังกัด โดยใช้การทดสอบเอฟ (F-test) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 3 กลุ่มขึ้นไป ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way ANOVA) และทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธีของ Scheffe'

ข้อมูลเชิงคุณภาพ

เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. นำร่างรายงานแบบสัมภาษณ์ของผู้ให้สัมภาษณ์แต่ละคนมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ทั้งหมดในแต่ละหัวข้อของการสัมภาษณ์ เพื่อแยกแยะแนวความคิดที่ปรากฏในเนื้อหาการสัมภาษณ์ สรุปลงเป็นความเรียง

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของครู พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 97 คน คิดเป็นร้อยละ 64.70 เพศชาย 53 คน คิดเป็นร้อยละ 35.30 มีอายุต่ำกว่า 35 ปี 76 คน คิดเป็นร้อยละ 50.70 มีอายุ 35 ปี ขึ้นไป 74 คน คิดเป็นร้อยละ 49.3 ตลอดจนมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี 84 คน คิดเป็นร้อยละ 56.0 และมีผู้ที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี 66 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0 ซึ่งมีระดับชั้นที่สอนที่ 2 (ม.4 – ม.6) 90 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 ระดับชั้นที่ 1 (ม.1–ม.3) 60 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 โดยมีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 10 ปีขึ้นไป 59 คน คิดเป็นร้อยละ 39.30 รองลงมา มีประสบการณ์ในการสอน 5-10 ปี 49 คน คิดเป็นร้อยละ 32.70 และมีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปีเพียง 39 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 อีกทั้งปฏิบัติงานของสถานศึกษาที่สังกัดอยู่ในโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย สตูล ตรัง และนครศรีธรรมราช โรงเรียนละ 50 คน คิดเป็นร้อยละ 33.34

2. ผลการศึกษาสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ ตามความคิดเห็นของครูในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.32$, S.D. = 0.55) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ครูโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้าน และระดับมาก 3 ด้าน โดยมีสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ ด้านบริหารจัดการการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.44) รองลงมาคือ ด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ($\bar{x} = 4.40$, S.D. = 0.54) และด้านส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.20$, S.D. = 0.70) ส่วนสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในลำดับต่ำสุด คือด้านนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา ($\bar{x} = 4.17$, S.D. = 0.78)

3. ผลการเปรียบเทียบระดับสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ ตามความคิดเห็นของครู โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ช่วงชั้นที่สอน ประสบการณ์การสอน และสถานศึกษาที่สังกัด ได้ดังนี้

3.1 ครูเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.2 ครูที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อเปรียบเทียบสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นด้านนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านบริหารจัดการการเรียนรู้ ด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และด้านส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3.3 ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.4 ครูที่มีช่วงชั้นที่สอนต่างกันมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.5 ครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.6 ครูที่มีสังกัดในสถานศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อเปรียบเทียบสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูที่มีสังกัดในสถานศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นด้านส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ ด้านบริหารจัดการการเรียนรู้ ด้านพัฒนา

หลักสูตรสถานศึกษา และด้านนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ผลการประมวลแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย ภาคใต้ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโดยการสัมภาษณ์ สรุปได้ดังนี้

4.1 ด้านบริหารจัดการการเรียนรู้ ผู้บริหารวิชาการควรเป็น ผู้รู้ รู้และเข้าใจหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน รู้และเข้าใจการจัดทำกำหนดการสอน แผนการจัดการเรียนรู้ฉบับย่อ รู้และเข้าใจการจัดตารางเรียนของผู้เรียนและตารางสอนของครู รู้และเข้าใจการจัดชั้นเรียน รู้และเข้าใจการจัดครูเข้าสอน รู้และเข้าใจการให้ครูประเมินคุณภาพการศึกษา รู้และเข้าใจการจัดแบบเรียนและสื่อการเรียนการสอน รู้และเข้าใจกระบวนการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน รู้และเข้าใจกระบวนการจัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ควรเป็นผู้ต้น การตื่นตัวในการศึกษาหาความรู้ การพัฒนาตนเองให้มีความรู้ใหม่มากำหนดวิธีการพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติหน้าที่ และแบ่งปันความรู้ให้ครูอย่างต่อเนื่อง และควรเป็นผู้เบิกบาน ในการส่งเสริมการทำงานเป็นทีมของบุคลากรและครู โดยผู้บริหารเป็นผู้ให้บริการที่ดี และเป็นต้นแบบในการให้บริการความรู้ ทักษะวิชาชีพและบุคลิกภาพ

4.2 ด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หลักสูตรเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารวิชาการ การพัฒนาหลักสูตรจึงเป็นหัวใจสำคัญของผู้บริหารโรงเรียนด้านวิชาการ ผู้บริหารควรเข้าใจเหตุผลในการพัฒนาหลักสูตรและต้องมียุทธศาสตร์ความรู้สำคัญที่เกี่ยวข้องกับ ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ สาระการเรียนรู้แกนกลาง มาตรฐานและตัวชี้วัด 8 กลุ่มสาระ ข้อมูลส่วนต้นของหลักสูตร ได้แก่ วิสัยทัศน์ พันธกิจ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ สมรรถนะสำคัญ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และข้อมูลการจัดการเรียนรู้ ซึ่งการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร ควรดำเนินการ ดังนี้ เริ่มต้นจากข้อมูลทั่วไป ข้อมูลส่วนต้นของหลักสูตร และข้อมูลการจัดการเรียนรู้ ที่กล่าวมาข้างต้น เพื่อหาข้อจำกัดที่เป็นประเด็นจุดอ่อนและจุดเด่น จัดทำข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประเด็นปัญหา และความต้องการเพิ่มเติม การแต่งตั้งคณะทำงาน ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ที่เกี่ยวข้อง การทบทวนปรับปรุงโครงสร้างหลักสูตร การเขียนคำอธิบายรายวิชา เน้นการจัดลำดับความรู้ และทักษะที่พึงประสงค์ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน การนำหลักสูตรไปใช้ การประเมินผลหลักสูตร (การหาสัมฤทธิ์ผลที่เชื่อถือได้) และการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร

4.3 ด้านนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา ครูคือหัวใจสำคัญของหลักสูตรในการนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนให้ได้คุณภาพตามที่สถานศึกษาต้องการหรือประกันคุณภาพได้ การนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาควรสร้างระบบคุณภาพ ในการดำเนินการ คือ แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารวิชาการ (ผู้บริหาร ฝ่ายวิชาการ และหัวหน้ากลุ่มสาระ) จัดทำคำสั่งมอบหมายปฏิบัติหน้าที่บริหารกลุ่มสาระและการจัดการเรียนรู้รายบุคคล จัดคาบประชุมคณะกรรมการบริหารวิชาการในสัปดาห์ จัดคาบประชุมกลุ่มสาระการเรียนรู้ในสัปดาห์ กำหนดรูปแบบเอกสารรายงานผลการปฏิบัติงาน รายงานการประชุม หัวหน้ากลุ่มรายงานผลการประชุม ครูรายงานผลการปฏิบัติงาน รองวิชาการและคณะกรรมการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผู้อำนวยการ ผู้บริหารสถานศึกษา ให้การสนับสนุนแก้ไขปัญหา หรือตามบันทึกข้อเสนอแนะและส่งเสริมสนับสนุน แก้ไขปัญหาตามข้อค้นพบ และผู้บริหารและหัวหน้ากลุ่มสาระสรุปผลงานรายงานผลต่อสาธารณชนประจำปี

4.4 ด้านส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ การวิจัยประเมินผลเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้เป็นความมุ่งมั่นของผู้บริหารเพื่อต้องการข้อมูลที่มีความเชื่อมั่นในการส่งเสริมสนับสนุนทรัพยากรและงบประมาณ เพื่อแก้ไขหรือพัฒนาให้ตรงกับข้อค้นพบสำคัญนั้น ๆ ควรมีแนวทาง

ดำเนินการดังนี้ แนวทางที่ 1 พัฒนาแผนกลยุทธ์พัฒนาคุณภาพการศึกษา ออกคำสั่งมอบหมายกลุ่มงานที่รับผิดชอบ จัดทำแผนงาน โครงการวิจัยพัฒนาและแก้ไขปัญหา ดำเนินการวิจัยและเขียนรายงานผลนำเสนอ แนวทางที่ 2 การวิจัยประเมินผลและแก้ไขปัญหาผู้เรียน (วิจัยชั้นเรียน) ครูปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งโรงเรียน (การเรียนรู้ดูแลช่วยเหลือนักเรียนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้) ครูคั่นพบนักเรียนที่ต้องการได้รับความช่วยเหลือด้านการเรียนรู้ ออกแบบพัฒนานวัตกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ นำนวัตกรรมไปใช้กับกลุ่มนักเรียน ครูจัดการเรียนรู้โดยใช้นวัตกรรมที่ออกแบบ และวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลให้ผู้บริหารทราบ

สรุปและอภิปรายผล

1. สมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ ตามความคิดเห็นของครูในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีความสามารถในการบริหารจัดการและจำเป็นต้องนำพาโรงเรียนให้เจริญก้าวหน้า ให้เท่าทันความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่เติบโตอย่างรวดเร็ว และมีการแข่งขันกันสูง ประกอบกับผู้บริหารโรงเรียนมีความเป็นผู้นำในการปฏิบัติภารกิจที่จะนำโรงเรียนเข้าสู่เกณฑ์มาตรฐานการศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นเป้าหมายอันสูงสุดที่จะต้องพัฒนาโรงเรียนให้มีคุณภาพน่าเชื่อถือได้ โดยใช้ทักษะในการใช้ความคิด การบริหารทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ทักษะในการสื่อสารการทำงานเป็นทีม รวมทั้งมีสมรรถนะของนักบริหาร ในด้านการบริหารคน ความรอบรู้ในการบริหาร การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ การบริหารงานอย่างมืออาชีพ ส่งผลให้สถานศึกษาจัดการศึกษาให้เป็นไปตามเป้าหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติมพ.ศ. 2545 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยิ่งยศ พลเลิศ (2550, น. 60) พบว่า ผู้บริหารจะต้องมีความรู้ความสามารถมีสมรรถนะการบริหารงานวิชาการระดับมาก ซึ่งจะสามารถขับเคลื่อนองค์กรให้ก้าวหน้า มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล สอดคล้องกับการวิจัยของปาริชาติ คำกอง (2557, น. 5) และจิรศักดิ์ ทองเพชร (2556, บทคัดย่อ) ที่พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

1.1 ครูมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ ด้านบริหารจัดการการเรียนรู้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ มีความเข้าใจหลักการและแนวทางการจัดการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผลเพื่อให้สถานศึกษาบริหารงานวิชาการได้อย่างอิสระ มีการส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และสามารถจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมได้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของนักเรียน ส่งเสริมและกำกับดูแล การจัดกิจกรรมที่ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ การแก้ปัญหา การเรียนรู้จากประสบการณ์จริง และการปฏิบัติจริง ตลอดจนส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม สอดคล้องกับการวิจัยของนันทพร ศุภะพันธ์ (2551, บทคัดย่อ) พบว่า การบริหารจัดการเรียนรู้ โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้บริหารสามารถจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ และตามความถนัดของผู้เรียน ได้โดยการส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนจัดประสบการณ์จัดสภาพแวดล้อม ส่งเสริมการใช้สื่อมีการนิเทศการใช้สื่อรวมทั้งปลูกฝังค่านิยมที่ดีงาม และยังสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม สอดคล้องกับการวิจัยของปาริชาติ คำกอง (2557, น. 5) และเพชร ชาญพันธ์ (2556,

บทคัดย่อ) ที่พบว่า การบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านบริหารจัดการการเรียนรู้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.2 ครูมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ ด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ มีความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของหลักสูตร ตลอดจนขั้นตอน และบทบาทในการบริหารหลักสูตร เป็นผู้นำในการนำหลักสูตรไปใช้ การจัดให้มีการวิเคราะห์หลักสูตรออกแบบโครงสร้างของหลักสูตร จัดทำหลักสูตรตามบริบทของโรงเรียน รวมถึงการให้ครูร่วมกันจัดทำหลักสูตรให้มีความยืดหยุ่น และสามารถพัฒนานักเรียนได้อย่างเต็มตามศักยภาพ และการจัดให้มีวัสดุ อุปกรณ์ คู่มือ เอกสารประกอบหลักสูตรที่เอื้อต่อการดำเนินการจัดทำหลักสูตรอย่างเพียงพอ สอดคล้องกับจิรศักดิ์ ทองเพชร (2556) ดวงหทัย ฐูปบุตร (2555) พูลสวัสดิ์ คำมุงคุณ (2556) และปาริชาติ คำกอง (2557) ที่พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารงานวิชาการ ด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก

1.3 ครูมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ ด้านนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ มีการส่งเสริม แนะนำ ให้ความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา ตลอดจนมีการติดตาม ตรวจสอบและประเมินงานที่ครูได้รับมอบหมาย โดยมีการนิเทศการสอน ควบคุมการสอนของครูให้ดำเนินไปอย่างมีคุณภาพ รวมถึงการจัดการให้ครูแสดงและเผยแพร่ผลงานที่ทำ ส่วนสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าด้านอื่น ครูผู้สอนมีความเห็นว่า การมีส่วนร่วมในการกำหนดแผนหรือระยะเวลาการนิเทศภายในให้มีความเหมาะสมมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ กมล ภูประเสริฐ (2544, น. 9-13) ได้กล่าวถึง การบริหารการนิเทศภายในสถานศึกษา ดังนี้ 1) ผู้บริหารมีความสามารถในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายใน ที่มีหลักการให้บุคลากรทุกคนร่วมกันรับผิดชอบ 2) ผู้บริหารมีความสามารถในการกำหนดวิธีการและระยะเวลาการนิเทศภายใน 3) ผู้บริหารมีความสามารถในการควบคุมดูแลและส่งเสริมให้มีการนิเทศภายในสม่ำเสมอ 4) ผู้บริหารมีความสามารถในการร่วมกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น โดยถือเป็นปัญหาของสถานศึกษาโดยส่วนรวม สอดคล้องกับการวิจัยของพรพิศ อินทะสุระ (2551), จิรศักดิ์ ทองเพชร (2556) และปาริชาติ คำกอง (2557) ที่พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารงานวิชาการ ด้านนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก

1.4 ครูมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ ด้านส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ มีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอนที่ตนรับผิดชอบ การสนับสนุนให้ใช้วิธีการที่หลากหลายในการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน รวมถึงการส่งเสริมให้ครูตระหนักถึงบทบาทของครูในฐานะนักวิจัย ครูผู้สอน และนักพัฒนาหลักสูตรควบคู่กันไป เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาให้เป็นที่ไปตามเป้าหมายที่วางไว้ สอดคล้องกับดวงหทัย ฐูปบุตร (2555) พูลสวัสดิ์ คำมุงคุณ (2556) และปาริชาติ คำกอง (2557) ที่พบว่า

สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารงานวิชาการ ด้านส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ช่วงชั้นที่สอน ประสบการณ์การสอน และสถานศึกษาที่สังกัด ได้ดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ จำแนกตามเพศ พบว่า ครูเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ครูโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ ผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการบริหารงานวิชาการ และมีความเห็นว่าการที่ผู้บริหารมีระดับความสามารถในสมรรถนะการบริหารงานวิชาการ มีความรู้ ความสามารถ และเข้าใจการบริหารงานด้านวิชาการเป็นอย่างดี ตลอดจนมีการส่งเสริมช่วยเหลือ ย่อมส่งผลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา และการส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ โดยจะส่งผลต่อคุณภาพในระดับสูงต่อไป ทำให้การดำเนินงานในโรงเรียนเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้นตามไปด้วยสอดคล้องกับเพชรฯ ชาญพันธ์ (2556) และพลสวัสดิ์ คำมุงคุณ (2556) ที่พบว่า ครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ จำแนกตามอายุ พบว่า ครูที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ครูที่มีอายุต่างกันนั้น ได้รับการอบรมที่ต่างกัน ประสบการณ์ และเทคนิควิธีต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาได้พบเห็นการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา ได้พบปัญหาอุปสรรค และการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ มาไม่เท่ากันจึงทำให้ครูที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นที่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของเพชรฯ ชาญพันธ์ (2556) และพลสวัสดิ์ คำมุงคุณ (2556) ที่พบว่า ครูที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ครูโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ ทุกคนได้รับการศึกษาในระดับใดก็ตาม ต่างก็มีความกระตือรือร้น ต้องการการส่งเสริม การแนะนำในการพัฒนาตนเอง และผู้บริหารให้ครูได้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างเท่าเทียมกัน จึงทำให้มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสุณี ทรัพย์ประเสริฐ (2547) และเพชรฯ ชาญพันธ์ (2556) ที่พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ จำแนกตามระดับชั้นที่สอน พบว่า ครูที่มีระดับชั้นที่สอนต่างกันมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ครูโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้เห็นว่า การบริหารงานวิชาการนั้น ต้องดำเนินการในทุกระดับชั้นในสถานศึกษา ครูมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการเรียนรู้ ยังมีความเห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารงานวิชาการ ในการส่งเสริมช่วยเหลือ แนะนำ และให้ความสำคัญในงานวิชาการเป็นอย่างมาก สอดคล้องกับเพียร์พันธุ์ กิจพาณิชย์ เจริญ (2552) และเฉลิมพล ทิมบำรุง (2555) ที่พบว่าสมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาจำแนกตามช่วงชั้นที่สอนโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

5. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ จำแนกตามประสบการณ์การสอน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะ การปฏิบัติงานของครูโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ เป็นกระบวนการที่ผู้บริหารพิจารณามอบหมายงานให้ปฏิบัติ ครูไม่ว่าจะทำงานหรือมีประสบการณ์มากก็ต่างก็มีส่วนร่วมในการบริหารของผู้บริหาร และมีความเท่าเทียมกันในการปฏิบัติงานที่มีความเป็นอิสระในหน้าที่ที่ตนได้รับ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของเพียร์พันธุ์ กิจพาณิชย์ เจริญ (2552) และจรัสศักดิ์ ทองเพชร (2556) ที่พบว่า สมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามประสบการณ์การสอน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

6. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ จำแนกตามสถานศึกษาที่สังกัด พบว่า ครูที่มีสังกัดในสถานศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อเปรียบเทียบสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูที่มีสังกัดในสถานศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นด้านส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ ด้านบริหารจัดการการเรียนรู้ ด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และด้านนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะครูโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้เห็นว่า การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญ เมื่อครูได้รับการส่งเสริมให้ตระหนักถึงบทบาทของครูในฐานะนักวิจัย และครูผู้สอนควบคู่กันไป เพื่อให้ได้ทราบถึงจุดเด่น จุดด้อยในการแก้ไข พัฒนาและเพิ่มคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ แต่อาจมีข้อคิดเห็นแตกต่างกันบ้างต่อผลที่ได้จากการวิจัย จึงทำให้ครูที่มีสังกัดในสถานศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเพียร์พันธุ์ กิจพาณิชย์ เจริญ (2552) ที่พบว่าครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่ต่างกัน มีความเห็นต่อสมรรถนะในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. จากการวิจัยสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ พบว่า สมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่บุคลากรทางการศึกษาเห็นว่าอยู่ในระดับมาก แต่พบว่าด้านนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษา ควรให้ความสำคัญในด้านนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา โดยใช้เทคนิคการนิเทศหลายรูปแบบ ส่งเสริมให้ครูนำผลการนิเทศมาปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ และร่วมกันพัฒนาการเรียนการสอน ซึ่งเป็นภาระงานหลักของผู้บริหารสถานศึกษาที่จะต้องดำเนินการให้ดี ถูกต้อง เหมาะสม และชัดเจน จะช่วยให้สถานศึกษามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. จากผลการวิจัยสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ ที่มีสังกัดของสถานศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันนั้น จึงจำเป็นต้องมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของแต่ละสถานศึกษาให้มากขึ้น โดยการคิดวิเคราะห์ร่วมกันในการบริหารงานวิชาการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานต่อไป

3. ควรตระหนักถึงการพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การนิเทศภายใน การส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ ทำการวิจัย ครอบคลุมปัญหาของนักเรียนให้มากยิ่งขึ้น และสามารถนำผลการวิจัยมาช่วยในการจัดรูปแบบและจัดระบบที่ดีมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานของข้อมูลและความต้องการของนักเรียนและผู้เกี่ยวข้อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ภาคใต้ เพื่อเป็นข้อมูลสารสนเทศในการวางแผนบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษา ในด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา ให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงสามารถนำไปกำหนดนโยบายเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม

เอกสารอ้างอิง

หนังสือ

- กมล ภูประเสริฐ. (2544). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: ทิพย์ พับบลิคเคชั่น.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2544). จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- ภิญโญ สาร. (2547). การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วีระวัฒน์ อุทัยรัตน์. (2547). แนวคิดในการบริหารสถาบันการศึกษา : ทฤษฎีและการปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักการศึกษา.(2551). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: ฝ่ายการศึกษา.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16, (2561) แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ 2561.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2549). มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.

วิทยานิพนธ์

- จิรศักดิ์ ทองเพชร. (2556). สมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอเกาะสมุย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยพิษณุโลก. พิษณุโลก.
- เฉลิมพล ทิมบำรุง. (2555). การศึกษาสมรรถนะการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนอร์ท, กรุงเทพมหานคร.
- ดวงหทัย รูปบุตร. (2555). การศึกษาสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- นันทพร ศุภะพันธุ์. (2551). การศึกษาสมรรถนะการบริหารด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทม กรุงเทพมหานคร เขต 2. วิทยานิพนธ์การบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. กรุงเทพมหานคร.
- ปาริชาติ คำกอง. (2557). สมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอบึงโขงหลง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษาคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม. นครพนม.
- พรพิศ อินทะสุระ. (2551). สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย. เลย.
- พูลสวัสดิ์ คำมุงคุณ. (2556). สมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในจังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยพิษณุโลก, พิษณุโลก.
- เพชรรา ชาญพันธ์. (2556). ความคิดเห็นของครูผู้สอนต่อการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา เครือข่ายโรงเรียนอำเภอพรหมพิราม 6 จังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยทองสุข. กรุงเทพมหานคร.
- เพียรพันธ์ กิจพาณิชย์เจริญ. (2552). ศึกษาสมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา. สังกัดสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- ยิ่งยศ พลเลิศ. (2550). สมณะผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญบุรี เขต 3. การค้นคว้าอิสระ. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพมหานคร.
- สุณีย์ ทรัพย์ประเสริฐ. (2547). การประเมินคุณลักษณะด้านความรู้ความสามารถในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.